

РЕШЕНИЕ

№ 2746

гр. София, 20.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Росица Бузова

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **9516** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 03.07.2014г. по НАХД № 21994/2013 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 122 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-600/07.10.2013 год., издадено от зам.-председател на Комисията за финансов надзор. С НП на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл.319, ал.2 вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), за извършено нарушение на чл.107, ал.1 КЗ, при условието на повторност.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна. Оплакванията са за неспазване на процедурата при налагане на санкцията, за нарушение, което не било извършено от дружеството, както и че при съставяне на АУАН не са взети предвид съображенията, изложени от ЗД [фирма]. Намира и че чл.107 от КЗ като общ закон не бил приложим за застраховка „Автокаска“, а са приложими разпоредбите на чл.208 и сл. от КЗ. Навежда довод за нищожност на НП, тъй като за първи път в него се навеждали фактически твърдения за „повторност“. Счита и че към момента на подаване на касационната жалба е изтекла абсолютната давност по отношение на процесното нарушение. Освен това наложеното наказание не съответствало на целите

на наказанието по чл.12 от ЗАНН предвид, че към момента на издаване на АУАН застрахованият е получил определеното му застрахователното обезщетение. Позовава се и на маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба Комисията за финансов надзор чрез процесуалния си представител изразява становище за нейната неоснователност, като подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София град, IV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Въз основа на установените обстоятелства по делото районният съд е формирал и изложил мотиви относно извършването на нарушение, които настоящият състав споделя изцяло, и по изложените съображения намира обжалваното съдебно решение за правилно.

Конкретно по касационните оплаквания:

Не се констатира неправилност на констатацията на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не се доказва довода в касационната жалба за необсъждане на възраженията на санкционираното лице - видно от административнонаказателната преписка, в АУАН упълномощено лице не е направило възражения и след това не са направени такива, поради което не е налице необсъждане на липсващи такива.

Не се споделя от касационната инстанция и възражението за неправилна квалификация. Правната квалификация на нарушението е правилна. Разпоредбата на чл.107 от КЗ е разположена в Глава девета „Организация на дейността по уреждане на застрахователни претенции” от Дял първи „Условия за извършване на дейност” на КЗ. И с оглед систематичното си място, и с оглед редакцията на чл.107, ал.1 от КЗ, разпоредбата е приложима за произнасяне на застрахователя по всяка една застрахователна претенция, с която е сезиран, със свое заключение по основателността ѝ и при положително такова да изплати застрахователното

обезщетение или застрахователната сума. Разпоредбата на чл.208, ал.1 от КЗ, която касаторът счита за приложима като специална за имущественото застраховане, предвижда, че при настъпване на застрахователното събитие, застрахователят е длъжен да плати застрахователното обезщетение в уговорения срок, който не може да бъде по-дълъг от 15 дни и тече от деня, в който застрахованият е изпълнил задълженията си по чл.206, ал.1 или 2 и чл.207, ал.3 от КЗ. Съпоставката сочи, че чл.107, ал.1 от КЗ е с по-широк обхват, тъй като предвижда 15-дневен срок за произнасяне на застрахователя със заключение по щетата, независимо дали положително или отказано, и същия срок за изплащане на застрахователното обезщетение при основателност на застрахователната претенция. Член 208, ал.1 от КЗ се отличава в това, че не предвижда срок за заключение на застрахователя, като определя единствено 15-дневен срок за извършване на застрахователното плащане, съвпадащ с този по чл.107, ал.1, т.1, пр.1 от КЗ. Чл.107, ал.1 от КЗ обхваща липсата на заключение по предявена щета и плащане по нея, съответен на тази кумулация, а не чл.208, ал.1 от КЗ, който е лимитиран само до застрахователното плащане. Що се отнася до сроковете по чл.107, ал.1 КЗ и чл.208, ал.1 КЗ, те са идентични като продължителност и начален момент. Ето защо, макар чл.107, ал.1 КЗ да важи за всички застраховки, а чл.208, ал.1 КЗ – за имуществените застраховки, между тези разпоредби няма противоречие, което да трябва да се разрешава на база предимството на специална пред обща норма. Съответно приложението на чл.107, ал.1 КЗ не изключва това на чл.208, ал.1 КЗ и обратното. Помежду им няма противоречие, което да е трябвало, а да не е съобразено при издаване на обжалваното НП. Хипотезата е на липсващо каквото и да е уреждане на застрахователната претенция по щета № 120152004820/28.07.2012г. под формата на определено, извършено или изрично отказано от [фирма] плащане в 15-дневния срок от коплектоването ѝ, поради което правната квалификация на извършеното нарушение по чл.107, ал.1 КЗ от юридическа страна е правилна, а от фактическа страна съответства на пълното бездействие на този застраховател по тази щета. Що се отнася до цитирания в касационната жалба чл.271 КЗ, в случая той е неприложим, тъй като урежда срокът за произнасяне по претенции по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, докато застрахователната полица на М. В. Ц. от [фирма] е „Автокаска“.

Не е налице твърдяна нищожност на НП заради налагане на санкция за повторност на нарушението. Повторността на нарушението по § 1, т.37 от ДР на КЗ е от значение за определяне вида и размера на наказанието, без да е част от фактическата обстановка по извършване на нарушението. Съответно данни за повторност не са отразени в съставения по случая АУАН, тъй като сред реквизитите му по чл.42 ЗАНН няма такива за определяне на вида и размера на наказанието. Обратното, повторността по § 1, т.37 от ДР на КЗ на конкретното нарушение по чл.107, ал.1 КЗ е съобразена при издаване на обжалваното НП при определяне размера на налаганата санкция по чл.319, ал.2 вр. ал.1, т.1 КЗ съгласно чл.52, т.7 ЗАНН.

Неоснователно е искането на жалбоподателя за третиране на случая като маловажен и прилагане на чл.28 от ЗАНН. Жалбоподателят е санкциониран за това, че до 08.10.2012г. не е изпълнил задължението си по чл.107, ал.1 от КЗ - в срок от 15 дни от представянето на всички доказателства (21.09.2012г.) да се произнесе по заявеното искане за обезщетение било като го определи и изплати, било като мотивирано го откаже. Изплащането на обезщетението е станало на 23.01.2013г. – повече от три месеца след изтичане на законоустановения срок. Нарушението е извършено в

условията на "повторност" по смисъла на §1, т.37 от ДР на КЗ, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същия вид нарушение - по чл.107, ал.1 от КЗ. К. съд споделя виждане за липса на маловажен случай на административно нарушение предвид засегнатите отношения и факта, че застрахователят е забавил произнасянето си с повече от три месеца, а още повече, че същото забавяне е "повторно", след друго такова нарушение в едногодишен срок. Имуществената санкция е определена на законоустановения минимум от 2000 лв. по чл.319, ал.2 от КЗ, поради което не са налице нито основание, нито правна възможност за намаляването ѝ под минимума.

Не е налице твърдяната от касатора изтекла абсолютна погасителна давност за преследване на нарушението, извършено на 09.10.2012г. В сила е била новата редакция на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, обнародвана ДВ бр. 26 от 06.04.2010 г., която вече предвижда давност за всички останали случаи три години и по този начин и нова абсолютна давност съгласно чл.81, ал.3 от НК – четири години и половина.

По изложените съображения настоящият съд намира обжалваното съдебно решение за правилно и не е налице касационно основание за отмяната му.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, IV касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.07.2014г. по НАХД № 21994/2013 г. на Софийски районен съд, НО, 122 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: